

РЕШЕНИЕ

№ 69

гр.Перник, 06 март, 2012 г.

В И М Е Т О   Н А   Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, касационен състав, в публично заседание на петнадесети февруари две хиляди и дванадесета година, в състав:

Председател: Стефан Станчев

Членове: Емилия Иванова

Слава Георгиева

при секретаря И.*** и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник – прокурор Стефанова, като разгледа докладваното от съдия Станчев, к.н.а.х.д.№ 35/2012 г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

А.Т.***, като ЕТ “А.П.А.***, обжалва решение № 938, постановено по нах дело № 1013/2011 г. по описа на районен съд Перник, с което е било изменено наказателно постановление № 23-2301567/11.ІІІ.2011 г. на Директора на Дирекция “ІТ” Софийска област. В касационната жалба са развити оплаквания за незаконосъобразност на обжалваното решение и се иска отмяната му, алтернативно да се измени решението на ПРС, като се приложи разпоредбата на чл. 415в от КТ и се приеме, че нарушението е маловажен случай.

Ответникът по касационната жалба в писмено възражение поддържа становище, че жалбата е неоснователна и следва да бъде оставено в сила решението на районния съд.

Представителят на окръжна прокуратура предлага жалбата да бъде оставена без уважение.

Съдът, като обсъди доказателствата по делото във връзка с доводите на страните, прие следното.

Касационната жалба е процесуално допустима и неоснователна.

Изложените оплаквания не се оправдават от фактическата обстановка, безспорно установена от АНО и от състав на въззивния съд. На основание безспорно доказани факти, е постановено законосъобразно и правилно решение, за което касационният състав не намира основание за отмяната му. Следва да се отчете задълбочения анализ на несъстоятелните твърдения на касатора, извършен от въззивния съд по осъществения съдебен контрол на издаденото наказателно постановление. Доказателствата по делото, обсъдени в тяхната съвкупност изключват наличието на неправилно прилагане на закона от страна на АНО. Следва да се отговори отрицателно и на развитите от касатора оплаквания, за това, че работодателят бил в обективна невъзможност да изпълни императивните изисквания, произтичащи от разпоредбата на чл. 62, ал. 3 от КТ. Няма законово тълкуване, било в самия КТ или то да бъде извлечено от друга правна норма, че обективната невъзможност е причина за неизпълнение на законови изисквания. Напротив, обективна невъзможност може да се предполага при възникване на *force major*, а в случая е невъзможно да се правят такива изводи. Видно от доказателствата по делото, приети и обсъдени от въззивния съд, може да се прави извод, че работодателят субективно се е поставил в това положение. Следва да се отговори отрицателно на това оплакване, единствено на основание представената по делото и

попълнена от И.Г.*** декларация по чл. 402 от КТ – л. 10 от нах дело 1013/11 на ПРС, в която е отразено, че това лице работи при касатора от 2010 г. Странно е, че това обстоятелство е пренебрегнато като решаващо от страна на въззивния съд, а усилията му са били насочени да се обсъждат и преразказват платежни ведомости. При наличие на безспорно обстоятелство – установено с писмени и гласни доказателствени средства, че лицето, което се е намирало в търговския обект в момента на проверката и заради което е образувано административно наказателно производство, полага труд при касатора от 2010 г., настоящият съдебен състав споделя констатациите на АНО и районен съд в тази насока. Всички безсмислени действия за оборване на констатациите на контролните органи, предприети от страна на касатора след 10.I.2011 г. налагат извода, че не може да се предполага обективна невъзможност за изпълнение на задължението по чл. 62, ал. 3 от КТ.

В този смисъл се отговаря и на искането развивано в касационната жалба за приложимостта на маловажен случай по смисъла на чл. 415в от КТ. Това възражение е било обсъждано от въззивния съд и касационният състав не намира за необходимо да повтаря мотивите му във връзка с това оплакване развито в касационната жалба.

За да обоснове крайния си извод за законосъобразност на атакуваното НП състав на районния съд е приел, че от една страна по несъмнен начин и с безспорни доказателства се установява извършване от страна на касатора на вмененото му нарушение по чл. 63, ал. 2 вр. с чл. 63, ал. 1 от Кодекс на труда, а от друга страна, че наложеното му наказание, по мнение на въззивния съд, след изменение – намаляване размера на санкцията, наложена от АНО, съответства на извършеното нарушение, както и че не са налице съществени нарушения на процесуалните правила от административно наказващия орган. Районният съд при напълно изяснена фактическа обстановка и събрани достатъчно и надлежни доказателства е стигнал до правилния и законосъобразен извод, че търговеца - касатор в качеството му на работодател по смисъла на КТ е извършил визираното в наказателното постановление нарушение, както и че същият следва да бъде санкциониран на основание чл. 416 вр. чл. 414, ал. 3, пред. 1-во от КТ. Правилно на база установената фактическа обстановка е прието, че касаторът, като работодател е допуснал на работа лицето, заварено в търговския обект в момента на проверката – 10.I.2011 г. - на длъжност "барман" без да му е предоставил копие от уведомяване по чл. 62, ал. 3 от КТ, заверено от ТД на НАП, преди да постъпи на работа.

Изложеното налага да бъде оставено в сила обжалваното решение на районен съд Перник.

Водено от горното, Административен съд Перник

Р Е Ш И

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 938 от 24.XI.2011 г., постановено по нах дело № 1013/11 г. по описа на Районен съд Перник.

Решението е окончателно.

Председател:/п/

Членове: 1. /п/ 2./п/